

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

1. ΝΕΕΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ
2. Η ΣΥΣΣΩΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ
3. ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ
4. ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΕΡΧΕΤΑΙ
5. Η ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ
6. ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ
7. ΚΕΝΤΡΟΑΡΙΣΤΕΡΑ - ΝΕΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ ΟΡΟΥ
8. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ
9. ΤΑ ΝΕΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΑ
10. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΝΕΕΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ

Η ιστορική εξέλιξη έχει δημιουργήσει μια σειρά από νέες πραγματικότητες στο πεδίο της Οικονομίας, της Κοινωνίας και του Πολιτισμού.

Και αυτές οι νέες πραγματικότητες παίζουν καθοριστικό ρόλο για τη διατύπωση μιας νέας νικηφόρας στρατηγικής για την Αριστερά στην ΕΥΡΩΠΗ.

Ας προσεγγίσουμε μερικά από τα νέα αυτά δεδομένα.

Η συσσώρευση του χρηματιστικού κεφαλαίου.

Βρισκόμαστε μπροστά σ' ένα διεθνές φαινόμενο συσώρευσης του χρηματιστικού κεφαλαίου και αυτονόμησής του έναντι των εθνικών κρατών με σημαντικές οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές επιπτώσεις γιατί :

1. μειώνει αποφασιστικά τις παραγωγικές επενδύσεις, με επιπτώσεις δραστικές στον τομέα της εργασίας και της απασχόλησης.
2. δημιουργεί ένα εικονικό κοινωνικό πλούτο μέσα από την λογιστική αύξηση τίτλων και αξιών ιδιαίτερα ευάλωτο και επικίνδυνο.

και

3. αποδυναμώνει αποφασιστικά τα εθνικά κράτη στον τομέα της διεύθυνσης των οικονομικών διαδικασιών.

Η κατέρρευση του συστήματος του Μπρέτον Γουντς από το 1973 και μετά και η αποσταθεροποίηση των νομισματικών ισορροπιών δημιούργησε υπερεθνικά, πολυεθνικά, χρηματιστικά και πιστωτικά κέντρα αγορών, που σήμερα αποκτούν τεράστια και ανεξέλεγκτη δύναμη και επιρροή στις οικονομικές εξελίξεις, πολύ περισσότερη από οποιαδήποτε εθνική κυβέρνηση.

Τα εθνικά κράτη, χάνοντας την αυτονομία τους στη διαμόρφωση πολιτικής επιτοκίων, απώλεσαν την δυνατότητα να καταπολεμήσουν την οικονομική κρίση μέσα από ένα "εθνικό κεύνσιανισμό".

Η διεθνής συγκέντρωση κεφαλαίου και η οικονομική αλληλεξάρτηση περιορίζει δραστικά τους "εθνικούς δρόμους". Σ' αυτούς η Αριστερά βρίσκεται σε αδιέξοδο.

Το ερώτημα είναι πως η Αριστερά θα αντιμετωπίσει αυτά τα προβλήματα ;

- με εθνική περιχαράκωση ; ή μέσα από ένα ευρύτερο ευρωπαϊκό πλαίσιο που θα της επιτρέψει να αναπτύξει αποτελεσματικούς μηχανισμούς ελέγχου και άμυνας, διαμορφώνοντας ένα δικό της μοντέλο ανάπτυξης ;
 - θα αρνηθεί να κάνει την διάκριση μεταξύ κερδοσκοπικής χρηματικής συσσώρευσης και παραγωγικής που κατευθύνεται σε επενδύσεις με μικρότερο κέρδος, που όμως δημιουργούν "πραγματικό" κεφάλαιο και όχι "εικονικό" και επιπλέον θέσεις εργασίας ;
- Η θα τα αγνοήσει όλα αυτά ;

ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ

Νέα κατάσταση, με τεράστιες επιπτώσεις στην οικονομία και την κοινωνία έχει η νέα τεχνολογία που προέκυψε από τον συνδυασμό της τεχνολογίας της πληροφορικής, της μικροηλεκτρονικής και της ηλεκτρονικής επεξεργασίας.

Ο ηλεκτρονικός αυτός πολιτισμός επιφέρει εκσυγχρονισμό των μέσων παραγωγής. Μείωση των υφισταμένων θέσεων εργασίας μέσω της ορθολογικοποίησης.

Ταυτόχρονα όμως μπορεί να οδηγήσει σε οικονομία στις πρώτες ύλες, την ενέργεια και το κεφάλαιο.

Ανατρέπει και ξεπερνάει το υπάρχον σύστημα παραγωγής και προσφέρει στον άνθρωπο διαθέσιμο ελεύθερο χρόνο, σε όλο και μεγαλύτερη έκταση.

Ο εργαζόμενος, που σήμερα ο ελεύθερος χρόνος του περιορίζεται σε "χρόνο αναπαραγωγής" μια και προσδιορίζεται από τον "ρυθμό εργασίας" θα βρεθεί σε μια νέα κατάσταση, σε μια ριζική και καταλυτική διαφοροποίηση της σχέσης "χρόνος και ρυθμός εργασίας" και "ελεύθερος χρόνος".

Ο δραστικός περιορισμός των θέσεων εργασίας που δημιουργεί η νέα τεχνολογία, η μείωση του χρόνου εργασίας, η αύξηση της part-time απασχόλησης, η ενίσχυση του κυλιόμενου ωραρίου και του θεσμού της βάρδιας και η "διάσπαση", "αποκέντρωση" του παραδοσιακού "χώρου εργασίας", διαμορφώνουν ένα εντελώς πρωτότυπο, πρωτόγνωρο πλαίσιο για το εργατικό κίνημα.

Η νέα τεχνολογία απαιτεί υψηλή τεχνολογική ειδίκευση. Η εικόνα του Βιομηχανικού χειρονάκτη εργάτη όλο και χάνεται στο παρελθόν.

Αλλάζει η μορφή και η οργάνωση της εργασίας. Τα όρια μεταξύ "εργατών" και "υπαλλήλων" γίνονται ρευστά.

Η έννοια της "εργατικής τάξης" διαφοροποιείται ποιοτικά και ποσοτικά ριζικά.

Μπροστά σ' αυτές τις προκλήσεις της εξέλιξης, το εργατικό κίνημα δεν μπορεί να απαντήσει ούτε με την "καταστροφή" ή την "άρνηση" των "νέων μηχανών", ούτε με μια πολιτική απαγορεύσεων. Το εάν η νέα τεχνολογία ευνοήσει ή όχι το εργατικό κίνημα είναι καθαρά πολιτικό πρόβλημα.

Ομως οι δυνατότητες αυτοάμυνας των παραδοσιακών εθνικών εργατικών κινημάτων είναι ελάχιστες.

Μόνο μια Ευρωπαϊκή Σοσιαλιστική Αριστερά θα μπορούσε να πλοηγήσει κοινωνικά αυτή την νεωτεριστική διαδικασία.

Δεν πρέπει επίσης να διαφεύγει από κανέναν ότι τα προγράμματα έρευνας, παραγωγής και διάδοσης των νέων τεχνολογιών καθώς και ο προσανατολισμός και ο τρόπος χρήσης τους αποτελούν ένα καινούργιο, σύγχρονο και πρωτόγνωρο πεδίο πάλης και διεκδίκησης ανάμεσα σε συντηρητικές και προοδευτικές δυνάμεις.

Εχουμε ένα πεδίο αντιπαράθεσης ανάμεσα στα συμφέροντα του στρατιωτικού - βιομηχανικού κατεστημένου και στις δυνάμεις της προόδου και της ειρήνης.

Ενα πεδίο αγώνα για αυτονομία και ανεξαρτησία ανάμεσα στις μητροπόλεις- "παραγωγούς" και στις περιφερειακές χώρες "καταναλωτές".

Μια σκληρή και σημαντική μάχη γύρω από τον διεθνή καταμερισμό εργασίας.

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΕΡΧΕΤΑΙ

Η διεύρυνση του ελεύθερου χρόνου , η απελευθέρωση από πολλούς εξαναγκασμούς της καθημερινής εργασίας που φέρνει σαν δυνατότητα η νέα τεχνολογία σε συνδυασμό με τη ριζική αλλαγή της δομής της πληροφορίας, δημιουργούν το πλαίσιο ενός νέου πολιτισμού.

Η δορυφορική επικοινωνία, που την ερχόμενη δεκαετία θα γενικευτεί θα επιφέρει ένα φοβερό πολλαπλασιασμό των εικόνων, των φωνών, των μηνυμάτων. Οι τηλεοράσεις, οι ραδιοφωνικοί σταθμοί, το βίντεο, τα CD, οι εφημερίδες, τα περιοδικά κ.λ.π., θα καταλύσουν και τα τελευταία σύνορα. Θα δημιουργήσουν μια παγκόσμια αγορά θεάματος, πληροφόρησης, κουλτούρας.

Το εάν θα οδηγηθούμε στην χειραγώγηση του ατόμου μέσω του φοβερού κατακλυσμού των mass media ή στην απελευθέρωση, είναι ένα καθαρά πολιτικό πρόβλημα για την Αριστερά, που μπορεί να λυθεί στην βάση των εθνικών συνόρων με περιορισμούς και απαγορεύσεις.

Ο νέος πολιτισμός αλλάζει τις συμπεριφορές των ατόμων και των ομάδων.

Τροποποιεί τις ανάγκες τους και δημιουργεί νέες.

Διαμορφώνει νέες "οικογενειακές παραλλαγές", "νέες ενώσεις".

Δημιουργεί τελικά ένα νέο τρόπο ζωής που με τη δική του σειρά συγκρούεται σε πολλές πλευρές με τις υφιστάμενες παραγωγικές μορφές και κοινωνικές μορφοποιήσεις και το υπάρχον οικονομικό τους πλαίσιο.

Στη βάση αυτή μπορεί να δημιουργηθεί ένα ριζοσπαστικό κίνημα πολιτισμού και ζωής με σημαντικές επιπτώσεις στους κοινωνικούς και πολιτικούς συσχετισμούς.

Η ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Έχει σχέση με τη διαθεσιμότητα πρώτων υλών, την φθηνότερη εργασία, την νέα τεχνολογία, την προστασία του περιβάλλοντος, την αντιμετώπιση των βιομηχανικών λυμάτων και τους πολιτικούς και κοινωνικούς συσχετισμούς.

Οι κεφαλαιουχικές δυνάμεις εκτιμώντας όλους αυτούς τους παράγοντες προτιμούν π.χ. την Ταιβάν και την Νότιο Κορέα από την Ευρώπη.

Οι βιομηχανικές χώρες κάνουν στροφή από την Βιομηχανία που είναι προσανατολισμένη στην παραγωγή σε μια βιομηχανία προσανατολισμένη στο σχεδιασμό και την πληροφορία.

Οι δομικές αυτές αλλαγές έχουν τεράστιες συνέπειες :

- α. κρίση σε παραδοσιακούς βιομηχανικούς τομείς και ανεργία στο εργατικό τους δυναμικό.
- β. μαρasmus ολόκληρων περιοχών και ανάπτυξη άλλων
- γ. διαμόρφωση ανόμοιων και δυσανάλογων συνθηκών ζωής.

Πως οι Ευρωπαίοι θα απαντήσουν σ' αυτήν την πρόκληση της δομικής αλλαγής ;

Στον σκληρό ανταγωνισμό των Αμερικάνων και των Γιαπωνέζων;

- Όταν έχουμε μια ήπειρο μικρότερη, χωρίς την διαθεσιμότητα πρώτων υλών που έχουν άλλοι και πιο κατεστραμμένη επειδή σήκωσε το βάρος της αρχικής εκβιομηχάνισης .
- Όταν έχουμε το πιο βεβαρυμένο και γι' αυτό ευάλωτο περιβάλλον .
- Όταν έχουμε το πιο ριζωμένο κράτος πρόνοιας και το μεγαλύτερο κόστος εργασίας απ' ότι οι ανταγωνιστές μας .

Θα καταφέρει άραγε η Ευρωπαϊκή Αριστερά να μετατρέψει τις "φαινομενικές" αυτές αδυναμίες της ηπείρου μας σε προτερήματα, τα "οικονομικά μειονεκτήματα", σε "κοινωνικά προτερήματα" μέσα από ένα άλλο μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης και ένα διαφορετικό τρόπο οργάνωσης της εργασίας, του ελεύθερου χρόνου και της ζωής.

Η οι νεοσυντηρητικές διευθυντικές ομάδες μέσα από "νεοφιλελεύθερες" οικονομικές συνταγές, θα συγκρουστούν με το εργατικό κίνημα οδηγώντας την Ευρώπη σε παρακμή ;

ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Η νέα πολύπλοκη και σύνθετη οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα, των Δυτικών χωρών, της οποίας μερικές πλευρές δείξαμε πιο πάνω, έχει καταδείξει τα όρια ορισμένων αναλύσεων της Αριστεράς.

Για παράδειγμα η διαχωριστική γραμμή που έβαζε μεταξύ μεγάλου κεφαλαίου από τη μια μεριά και του "λαού" από την άλλη.

Είμαστε μάρτυρες μιας συγχώνευσης του μικρού και μεγάλου κεφαλαίου στις ανεπτυγμένες Δυτικές κοινωνίες αποτέλεσμα της διευρυμένης λαϊκής ιδιοκτησίας. Έτσι στην κοινή γνώμη υπάρχει μια συνειδησιακή ταύτιση πολύ διαφορετικών οικονομικών συμφερόντων, η οποία οδηγεί σε μια ιδιόρρυθμη πολιτική κατάσταση, σε μια περίεργη πολιτική συμμαχία, έξω από τις παραδοσιακές αναλυτικές προδιαγραφές της Αριστεράς π.χ. να διαμαρτύρονται από κοινού για την επιβολή μιας φορολογίας στην περιουσία ο ειδικευμένος εργάτης, ο μικροέμπορος και ο μεγάλος κεφαλαιούχος.

ή ευρύτατα λαϊκά στρώματα να είναι διατεθειμένα να αποδεχτούν ένα 10% ανεργίας παρά ένα 5% πληθωρισμού κ.λ.π.

Στο πεδίο της πολιτικής σημαίνει ότι το μεγάλο κεφάλαιο μπορεί κάτω από ορισμένες συνθήκες να διαμορφώσει μια μεγάλη λαϊκή "υπερταξική συμμαχία", για να ξεπεράσει την κρίση με τους δικούς του όρους, έστω και αν αυτό έχει επακόλουθο υψηλά ποσοστά ανεργίας ή λιγότερο "κράτος πρόνοιας".

Κάτω από την ηγεμονία της νεοφιλελεύθερης - συντηρητικής πολιτικής δεν είναι απίθανη μια εξέλιξη που θα οδηγήσει σε μια κοινωνία των 2/3, με την κοινωνική υποβάθμιση του πió αδύναμου 1/3 της κοινωνίας που αποτελούν οι άνεργοι, οι ηλικιωμένοι, οι ευκαιριακοί εργάτες, οι περιπλανώμενοι, οι ανάπηροι, οι ανειδίκευτοι εργάτες, οι γυναίκες, οι νέοι που δεν μπορούν να προσαρμοστούν εύκολα στον κόσμο της δουλειάς κ.λ.π..

Η συντηρητική πολιτική προσπαθεί να κινητοποιήσει τον μόνιμο εργαζόμενο κατά του ευκαιριακού, την "εργατική αριστοκρατία" κατά του "υποβαθμισμένου χειρώνακτα εργάτη", τον "ειδικευμένο" κατά του "ανειδίκευτου".

Το πρόβλημα για την Αριστερά είναι η διαμόρφωση ενός νέου κοινωνικού συνασπισμού που θα ενώνει και θα καθιστά αλληλέγγυους τους εργαζόμενους, αίροντας τις διαφοροποιήσεις και τους κατακερματισμούς μέσα από την δική τους εναλλακτική λύση.

ΚΕΝΤΡΟΑΡΙΣΤΕΡΑ

ΝΕΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ ΟΡΟΥ

Εκτός από την πολιτική κεντροαριστερά που στην Ελλάδα έχει ιδιότυπες ιστορικές ρίζες, στις σύγχρονες ευρωπαϊκές κοινωνίες μπορεί κανείς να διαπιστώσει την ύπαρξη ενός νέου κοινωνικού κέντρου και μίας νέας κοινωνικής αριστεράς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Η κοινωνία μας παύει να έχει το σχήμα της πυραμίδας. Διευρύνθηκαν τα μεσαία κοινωνικά στρώματα. Διευρύνθηκε η μικρή και μεσαία ιδιοκτησία. Οι έχοντες και κατέχοντες με αυτή την έννοια, αποτελούν μιά νέα δυναμική κοινωνική πλειοψηφία, που τα συμφέροντά της δεν ταυτίζονται εξ' ορισμού με την μεγάλη ιδιοκτησία, με την τάση για μεγάλη συγκέντρωση του πλούτου και την ανεξέλεγκτη διεθνοποίηση του μεγάλου κεφαλαίου.

Το νέο αυτό κοινωνικό κέντρο έχει την ανάγκη δικού του πολιτικού αυτοπροσδιορισμού.

Η μικρή και μεσαία ιδιοκτησία αποδείχθηκε ιστορικά ότι αποτέλεσε πολλές φορές "νησίδα" αντίστασης των πολιτών απέναντι στον κρατικό αυταρχισμό και την "συγκεντρωτική" επιθετικότητα του μεγάλου κεφαλαίου.

Γύρω από την μικρή και μεσαία ιδιοκτησία διαμορφώθηκε μία κοινωνική τάξη με μόρφωση, με αξίες δημοκρατικές, με αυτονομία σκέψης, με κοινές πολιτισμικές αναφορές και με ένα σταθερό επίπεδο ζωής που θέλει όχι μόνον να διαφυλάξει, αλλά και να διευρύνει.

Καθοριστικό ρόλο στην διαμόρφωση αυτής της νέας κοινωνικής πραγματικότητας του νέου κοινωνικού κέντρου έπαιξε και παίζει η μεγάλη επανάσταση της "γνώσης" και των νέων τεχνολογιών που δημιουργούν καινούργια δεδομένα στο σύστημα του καταμερισμού της εργασίας, ενισχύοντας τους ανθρώπους που "κατέχουν την γνώση" έναντι των ανθρώπων που "κατέχουν τον πλούτο".

Τελικά η διανομή του συσσωρευμένου κοινωνικού πλούτου μέσω της μικρής και μεσαίας ιδιοκτησίας, μαζί με την επανάσταση των νέων τεχνολογιών και της πληροφορικής, δημιουργούν στο επίπεδο της κοινωνικής διάρθρωσης το νέο διευρυμένο κοινωνικό κέντρο.

Κέντρο, δηλαδή στο μέσο, έχοντας εκ δεξιών τη μεγάλη συγκέντρωση κεφαλαίου με τον διεθνοποιημένο χαρακτήρα του και εξ' αριστερών τα νέα κοινωνικά στρώματα της φτώχειας των μεγάλων πόλεων, των ανέργων, τους ημιαπασχολούμενους, τους μετανάστες και τους φτωχούς της αγροτικής υπαίθρου.

Αυτός ο χώρος του κοινωνικού κέντρου δεν είναι πολιτικά δεδομένος.

Γιατί δεν υπάρχει μόνο η τάση "αντιπαράθεσης" του μικρού και μεσαίου πλούτου με την τάση συγκεντρωτισμού του μεγάλου πλούτου, αλλά και η τάση συγχώνευσης του μικρού και μεγάλου κεφαλαίου, κάτω από την πολιτική ηγεμονία των νεοφιλελεύθερων και συντηρητικών ιδεών, που οδηγεί στην υποβάθμιση - αποκοπή και τελικά απόρριψη ενός μεγάλου τμήματος της κοινωνίας μας.

Σ' αυτή την προοπτική οι Σοσιαλιστικές - Δημοκρατικές και Προοδευτικές πολιτικές δυνάμεις οφείλουν να αντιταχθούν.

Να δημιουργήσουν έναν νέο κοινωνικό συνασπισμό, μιά νέα κοινωνική συμμαχία - αλληλεγγύη μεταξύ του κοινωνικού Κέντρου και της κοινωνικής Αριστεράς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Καθώς εισβάλλουν η πληροφορική και οι νέες τεχνολογίες και καθώς αλλάζει η μορφή και η οργάνωση της εργασίας, η παραδοσιακή "εργατική τάξη" υφίσταται δομικές αλλοιώσεις. Πολυδιασπάται. Ένα τμήμα της ενσωματώνεται προς το κέντρο και ένα άλλο ωθείται στο κοινωνικό περιθώριο.

Οι άνεργοι, οι ηλικιωμένοι, οι χαμηλόμισθοι συνταξιούχοι, οι ευκαιριακοί εργάτες, οι περιπλανώμενοι, οι μετανάστες, οι ανειδίκευτοι εργάτες, οι γυναίκες, οι νέοι.

Αυτοί είναι οι νεό-πτωχοι των πόλεων και της υπαίθρου.

Είναι η νέα κοινωνική Αριστερά. Οι δυνάμεις του νεοφιλελευθερισμού και της συντήρησης προσπαθούν να δώσουν λύση στην οικονομική κρίση με πολιτικές που διευρύνουν την ανεργία, τη φτώχεια, τον κοινωνικό κατακερματισμό, τελικά τον κοινωνικό αποκλεισμό και την κοινωνική απόρριψη και περιορίζουν δραστικά το "κράτος πρόνοιας", μέσω της συμπίεσης του "κοινωνικού κέντρου".

Αντίθετα, οι δυνάμεις του Σοσιαλισμού και της Προόδου οφείλουν μέσα από την συγκρότηση μιάς πολιτικής συμμαχίας των δυνάμεων του κοινωνικού Κέντρου και της κοινωνικής Αριστεράς, να λύσουν την οικονομική κρίση με κριτήριο το συμφέρον όλης της κοινωνίας, χωρίς αποκλεισμούς και απορρίψεις.

ΤΑ ΝΕΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΑ

Οι νέες αντιθέσεις που έχουν δημιουργήσει οι καινούργιες ανάγκες της ζωής, στο πλαίσιο του αναπτυγμένου καπιταλισμού διαμορφώνουν πρωτόγνωρα κινήματα, με μια μεγάλη διαταξική ευρύτητα και έντονο προοδευτικό χαρακτήρα και κύρια βάση την Ευρώπη.

ΤΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Μέσα από την αγωνιστική προστασία του χώρου που ζούμε θέτει ένα πρόβλημα άλλου τύπου οικονομικής ανάπτυξης σ' ένα καινούργιο πλαίσιο κοινωνικής οργάνωσης με νέες προτεραιότητες και ιεραρχίες αναγκών.

II. ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ

Πέρα από την ιδιαίτερα σημαντική γυναικεία χειραφέτηση θέτει ευρύτερα ένα ζήτημα κοινωνικού ρατσισμού και αυταρχισμού, αποφασιστικής σημασίας για την διαμόρφωση μιάς ελεύθερης δημοκρατικής κοινωνίας

και

III. ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΙΡΗΝΗΣ

Που πέρα από το αυταπόδεικτο και άμεσο αγαθό της ειρήνης, πιέζει και δημιουργεί όρους μείωσης των εξοπλισμών που τελικά σημαίνει μεταφορά οικονομικών πόρων για ικανοποίηση κοινωνικών αναγκών.

Πρόκειται για τεράστια οικονομικά ποσά, που εάν οδηγηθούν προς την κοινωνία ακόμα και από μόνα τους θα δημιουργήσουν σημαντικότερες και ευνοϊκότερες κοινωνικές αλλαγές.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Οι νέες πραγματικότητες σε συνδυασμό με την διπλή ιστορική αποτυχία του σοσιαλδημοκρατικού και του κομμουνιστικού κινήματος, θέτουν στην Αριστερά τρεις προκλήσεις που από την θετική τους απάντηση θα εξαρτηθεί το μέλλον της Αριστεράς στην Ευρώπη.

1. Η Αριστερά να βγει από τα εθνικά όρια και να επιχειρήσει μια Ευρωπαϊκή στρατηγική :

Να προτείνει την σοσιαλιστική δημοκρατία σαν ευρωπαϊκό πρόγραμμα, που θα ξεκινάει από την Ενωμένη Ευρώπη και θα συμπεριλάβει σταδιακά και τις άλλες κοινωνίες της Δυτικής και Ανατολικής Ευρώπης, ώστε να υπάρξουν κοινές ιδέες, κοινή δράση και κοινοί θεσμοί.

Κεντρικός άξονας της Ευρωπαϊκής Σοσιαλιστικής Αριστεράς
πρέπει να είναι :

- α. " Η Ευρώπη να ξεπεράσει την ποσοστική έννοια της ανάπτυξης και της προόδου και να την αντικαταστήσει με μια ποιοτική , δηλαδή να ανασκευάσει κοινωνικά και οικολογικά τον όρο ανάπτυξη και πρόοδος. "

Με αυτή την πολιτική γραμμή του κοινωνικού και οικολογικού εκσυγχρονισμού της βιομηχανικής κοινωνίας και με βάση την πιο ολοκληρωμένη χρήση και αξιοποίηση της νέας τεχνολογίας η Ευρωπαϊκή Σοσιαλιστική Αριστερά μπορεί να τινάξει στον αέρα τον συντηρητικό συνασπισμό της παλιάς ιδιοκτησίας και των νέων ανερχόμενων στρωμάτων, διαμορφώνοντας τον νέο κοινωνικό συνασπισμό της Αριστεράς.

Αυτό σημαίνει άμεσα και κατ' αρχήν άρνηση της κοινωνίας των 2/3. Διεύρυνση των κατακτήσεων του κράτους - πρόνοιας. Μείωση του χρόνου εργασίας, μέτρα για την Ευρωπαϊκή κουλτούρα με σεβασμό στις εθνικές ιδιαιτερότητες κ.λ.π. .

β. " Μια Ευρώπη αυτοπροσδιοριζόμενη και όχι
δορυφορική με ισότιμη και δυναμική σχέση με τις
άλλες χώρες."

Αυτό σημαίνει άμεσα και κατ' αρχήν αύξηση των αρμοδιοτήτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και θεσμική μεταρρύθμιση της Ενωμένης Ευρώπης στην κατεύθυνση ενίσχυσης των αντιπροσωπευτικών οργάνων της.

Κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα . Κοινή πολιτική Εξωτερική και Αμυνας . Συντονισμένη βιομηχανική και διαρθρωτική πολιτική που θα μειώνει τις ανισότητες Βορρά - Νότου .

Ελεγχος του χρηματιστικού και κερδοσκοπικού κεφαλαίου κ.λ.π. .

γ. "Μια Ευρώπη που θα αγωνίζεται σταθερά και με
συνέπεια για την Διεθνή ύφεση και την μείωση των
εξοπλισμών . Δύναμη Ειρήνης και συνεργασίας."

2. Η Αριστερά να δημιουργήσει ένα σύγχρονο, δημοκρατικό πλατύ πολιτικό σχήμα σε εθνικό επίπεδο, αλλά σιγά - σιγά και σε Ευρωπαϊκό, που θα αντιστοιχεί στις νέες κοινωνικές διαφοροποιήσεις, στην αλλοίωση της παραδοσιακής έννοιας της εργατικής τάξης, αποτέλεσμα των νέων τεχνολογιών, των κατακτήσεων του εργατικού κινήματος και της βιομηχανικής αναδιάρθρωσης.

3. Η Αριστερά να υιοθετήσει μία ξεκάθαρη δική της στρατηγική, που σημαίνει :

- Στην Οικονομία, ένα μικτό σύστημα, όπου συνυπάρχουν και συνυφαίνονται ο Δημόσιος, ο Ιδιωτικός και ο Κοινωνικός τομέας που η δυναμική τους διαμορφώνει ένα σύνολο νέων παραγωγικών σχέσεων.

- Στους θεσμούς την αλληλοεξάρτηση της πολυκομματικής αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας με τους θεσμούς της λαικής συμμετοχής και του κοινωνικού ελέγχου, με το δημοκρατικό προγραμματισμό και τις αναπτυξιακές επιτροπές, με τις μορφές άμεσης δημοκρατίας και αυτοδιαχείρισης.

- Στο Κράτος τον εκδημοκρατισμό των δομών, των μηχανισμών και των λειτουργιών του στην κατεύθυνση ενός ανοιχτού αποκεντρωμένου σύγχρονου και αποτελεσματικού κράτους, κοινωνικοποιημένου και δημοκρατικού, που δεν καταδυναστεύει αλλά υπηρετεί την κοινωνία και ελέγχεται από τον πολίτη και τους συλλογικούς φορείς του.

- Στον πολιτισμό την κατοχύρωση της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών, της κάθε μορφής καλλιτεχνικής δημιουργίας χωρίς την "άνωθεν" επιβολή καμιάς κρατικής άποψης.

- Στην κοινωνία συναίνεση και πλειοψηφία για κάθε βήμα.